

Kocianova houslová soutěž

1.-4. 5. 2024

XIX. ročník festivalu Kocianovo Ústí

66. ročník

No. 4.

KOCIANOVO ÚSTÍ

4. května

10.00 přijetí vítězů a zahraničních účastníků starostou města

obřadní síň radnice

14.30 Koncert vítězů a laureátů

Roškotovo divadlo

Desetiletou laureátku „jistila“ mladší sestra!

Nejslavnější sesterské duo v dějinách Kocianovy houslové soutěže bude mít možná brzy následovnice. Po včerejším vyhlášení výsledků 66. ročníku se k pokračování minimálně schyluje! V letech 2003 a 2005 převzaly laureátský titul Ragnhild a Eldbjörg Hemsing z Norska, včera byla odbornou porotou určena za absolutní vítězku Sora Lavorgna, vítězka 2. kategorie. V sále ZUŠ byste desetiletou dívku lehce přehlédli. Ani nejúspěšnější v pátečním finále třetí a čtvrté kategorie ale v bodovém hodnocení malou Francouzku nepředstihli, přestože měla obě klány vynikající úroveň.

Na laureátský titul mohl směřovat výkon Srčky Niny Rakočević, která měla šanci napodobit předloňskou laureátku a též vítězku 3. kategorie Lanu Zorjan. Nejlepší z „královské“ čtvrté kategorie, Američan Aiden Yu, zase nezůstal nic dlužen výkonu loňského vítěze Milana Kostelence. Přesto vypukla v sále ZUŠ nefalšovaná radost francouzské výpravy, když bylo zopakováno jméno středeční vítězky. Tentokrát ovšem v celkovém pořadí! Jednu z prvních gratulací doručila mladší sestra Clea, držitelka druhé ceny mezi nejmladšími. Zazní za rok, dva, tři, pět i její jméno? Na Kociance není nic nemožné!

Laureate's younger sister got her back!

Yesterday, Sora Lavorgna, winner of the 2nd category, was named the absolute winner. You would easily miss the ten-year-old girl in the crowd. However, even the top scorers in Friday's finals of the third and fourth categories did not overtake the little French girl in points, although both finals were excellent.

Nina Rakočević of Serbia could have boldly aspired for the laureate title, as she had a chance to emulate last year's laureate and the winner of the 3rd category, Lana Zorjan.

The best of the fourth category, the American Aiden Yu, performed absolutely stunningly.

Nevertheless, the joy of the French team erupted in the music school when the name of Wednesday's winner was announced. This time, however, in the overall places! One of the first congratulations was delivered by the younger sister, Clea, winner of the second prize among the youngest.

Will her name be announced as the laureate in a year, two, three, five, too? Nothing is impossible at Kocianka!

„Pro mě i mou rodinu je to nepopsatelný zážitek! Nejen samotný titul, ale celkově účast na této soutěži pro mě byla veliká čest a odnáším si zážitky na celý život. V Čechách i v Ústí nad Orlicí jsem byla poprvé, ale rozhodně ne naposledy. Nejvíce bych chtěla poděkovat své rodině za neskutečnou podporu. Jsem ráda, že jsme zde všichni mohli být spolu a sdílet tyto okamžiky. Zejména poté s mojí malou sestřičkou Cleou, která obdržela druhé místo v I. kategorii. Jsem na ni neskutečně pyšná!“

Předseda odborné poroty hodnotí 4. kategorii

Jako všechny kategorie i úroveň čtvrté má očekávání naplnila. Vítězný Američan zahrál Paganiniho koncert s jednou z nejtěžších kadencí absolutně s přehledem, velkým tónem, technickou vyspělostí. Zaslouženě vyhrál. Jeho pozitivní projev zaujal, na houslistu, který se pachtí, by se nikdo dívat nechtěl. Samozřejmě to nevyhrává odborně, ale dojem je hezčí. Nakonec nejlepší domácí zástupkyni v celé soutěži, Violu Lukášovou na druhém místě, sleduji celá léta a jsem moc rád, že se jí vystoupení povedlo. Uspěla v opravdu velikánské konkurenci, za jeden rok od poslední soutěže udělala obrovský kus práce. Je velmi přirozeně muzikální. Na mladém německém houslistovi, též druhém, byla vidět obrovská radost. Ukázal se jako veliký muzikant od prvního tónu, porotci říkali, že ráno ještě zlobil, pak přijde na scénu a je z něj úplně jiný člověk, o generaci starší. Jeho hudební projev byl opravdu mimořádný. Srбка oceněná třetí cenou hrála moc krásně, uhlazeně a velmi stylově Mozarta. Jsme moc rádi, že sem Srbové jezdí, je to dlouholetá tradice, letos zanechali výraznou stopu.

Jury Chairman's 4th Category Evaluation

Like all categories, the fourth lived up to my expectations. The winning American played Paganini's concerto with absolute clarity, great tone, and technical maturity. His joyful delivery was impressive. Of course, it can't be just about this, but the impression is nicer. Finally, I have been watching the best Czech representative in this edition for years, Viola Lukášová, in second place for years, and I am thrilled that her performance was successful. She succeeded in a really great competition, and she has done a tremendous amount of work in one year since the last Kocianka. She is very naturally musical. The young German violinist was a joy to watch and the Serbian third-prize winner played Mozart very beautifully, neatly and with great style. We are very happy that Serbs have come here; it is a long tradition.

Výsledky 4. kategorie

1. cena **Aiden Yu (USA)**
 2. cena **Avalon Jordan Stottrop (Německo/Germany)**
Viola Lukášová (ČR/CZ)
 3. cena **Aleksandra Đokić (Srbsko/Serbia)**
- Čestné uznání 1. stupně
Ryunosuke Asano (Francie-Japonsko)
Marcel Anthony Alman (Slovensko/Slovakia)
Mykyta Sukhoviienko (Švýcarsko/Switzerland)

Pavel Šporcl hodnotí laureátku 66. KHS

Na úvod podotýkám, že Sora Lavorgna z bodování jednoznačně vyšla jako absolutní vítězka. Jak už jsem říkal ve středu, výkon malé Francouzky nás opravdu zaujal. Oslnila neuvěřitelnou muzikálností a nadhledem. Nad všemi technickými peripetemi i houslemi jako takovými. Ať se stalo cokoliv, hrála jako absolutní profesionálka, krásně. A že je jí teprve deset let? Někdo je víc napřed, někdo ne, soutěž je krásná i v tomto. Když získá laureátský titul vítězka druhé kategorie, už musí vědět, o čem hraje. Děvče má zjevně kvalitní rodinné zázemí a výbornou paní učitelku. Uvidíme, až přijede příští rok zahrát s orchestrem, jak se jí bude dařit. Ale já věřím, že dobře.

Pavel Šporcl's Evaluation of the 66th Laureate

I want to point out that Sora Lavorgna came out of the scoring as the absolute winner quite clearly. As I said on Wednesday, the performance of the little French girl really impressed us. She dazzled with incredible musicality and insight over all the technical peripeties and the violin itself. Whatever happened, she played like an absolute professional, beautifully. And she's only ten years old! Some people are ahead, others are not, and the competition is beautiful even in this. When the second category victor wins, she must already know what she's playing about. The girl obviously has a good family background and an excellent teacher. We'll see how she does when she comes to play with the orchestra next year. But I believe she'll do well.

1. místo IV. kategorie: Aiden Yu

Charismatický vítěz čtvrté kategorie okouznil svým upřímným a spontánním projevem, a to nejen při samotné hře, ale také podpoře svých spoluobojovníků. Svého úspěchu si cení, je to pro něj odměna za úsilí i za dalekou cestu ze Spojených států. Jeho snem je zahrát si v Queen Elizabeth Hall v Londýně, a v tomto i veškerém dalším úsilí ho podporuje jeho maminka, již dlouze a dojatě děkoval. Dalšími stěžejními ženami jsou pro něj jeho učitelka a korepetitorka, bez kterých by si svůj úspěch neuměl představit.

1. místo III. kategorie: Nina Rakočević

První cenu třetí kategorie si po finálovém kole odnáší Nina Rakočević. Na svém výkonu by sama nic neměnila a hudba je pro ni celý život. Není ale pyšná jen na sebe, nýbrž i na své mladší sourozence, kteří soutěžili v nižších kategoriích. Rodina je pro ni velice důležitá a je jim vděčná za podporu a lásku, které se jí od nich dostává. Největší inspirací je jí její profesor, jenž sledoval výkon své žákyně prostřednictvím živého přenosu. Výkonem ohromila celou porotu a při vyhlášení výsledků nezůstalo jedno oko suché.

Mirek Němec: Jak to slyším já (4. kategorie)

Rubrika „Jak to slyším já“ nemá za cíl přinášet odborná hodnocení výkonů. Jedná se o naprosto bezprostřední nejružnější dojmy, které po soutěži připomenou jednotlivé soutěžící a atmosféru přímo v sále i na pódiu.

AIDEN YU

V osobě mladého Američana z Chicaga dorazila na soutěž velká osobnost. Koncert Paganiniho přednáší s jistotou, může okamžitě pořídit zvukový záznam na CD, byl-li by požádán. Tato skladba je pro mě nejnaposlouchanější houslová věc vůbec, měl jsem doma LP už koncem 60. let. V podání Aideny Yu není co hodnotit. Dokonalé! Je záhodno jen poslouchat a užívat si každou chvíli jeho výkonu. Zajímavý obrázek o americkém Chicagu, jestliže tam jsou takoví mladí houslisté!

VIOLA LUKÁŠOVÁ

Začátek skladby Wieniawského byl zcela strhující! Mimochodem, dnes ve třetí a čtvrté kategorii je Viola jediný zástupce české houslové školy zde na pódiu KHS. Hold míří do Gymnázia a Hudební školy hlavního města Prahy! Dokonalý soutěžní projev. Zpívající Váša Příhoda - Elegická romance, báječný zvuk, skvělé! C. Saint Saëns do třetice potvrzuje všechny kvality mladé houslistky. Viola působí dle svého jména dokonale jemně a přitom vyniká úžasným tahem na branku. Velký potlesk!

AVALON JORDAN STOTTROP

První skladba přinesla klasickou schubertovskou náladu. Číslo samo nepřidalo nic soutěžně mimořádného. Hudba vhodná k dopolednímu matinée. Mládenec sám odvádí dobrou práci, solidní tempo, projev bez výkyvů. Skladby

realizuje na pódiu dobře. Výkon postupně narůstá, tak jak je očekáváno. Postupně se dostává do virtuózního projevu. Závěrečná skladba vše podtrhuje! Velký potlesk pro sympatického německého soutěžícího!

Výsledky 3. kategorie

1. cena **Nina Rakočević (Srbsko/Serbia)**
 3. cena **Nihat Mert Samanlıoğlu (Turecko/Turkey)**
Nika Šulja (Srbsko/Serbia)

Čestné uznání 1. stupně

Khulan Zorig (Mongolsko/Mongolia)
Kanon Shigematsu (ČR/CZ)

Čestné uznání 2. stupně

Matilda Olivia Schulz (Německo/Germany)

Čestné uznání 3. stupně

Calliope Smith (USA)

Ladím žáky jako nástroj

Emotivní příběh mongolské výpravy napsal další kapitolu. Oblíbený vlasatého houslisty z první kategorie na Kociance všichni dobře znají, velkou personou je ale především jeho učitel Jamiyan Bayarsaikhan. Ten totiž vychovává nejen sympatického Gansuld Gan-Erdene, ale jeho rukama prošel také otec charizmatického soutěžícího! „Staršímu se nechtělo cvičit, v tom je synek poctivější,“ prozradil profesor rozdíl mezi tátou a synem. Své studenty ale nedruluje pouze na technice, snaží se jim předat hlavně lásku k hudbě. „Ladím své žáky jako hudební nástroj,“ prozrazuje. Muzikálnost i vztah k Česku má profesor v rodině, otec zde hrál na festivalu mládeže na violoncello. Pro děti je cesta přes celou planetu náročná, ale prý se rozhodně vyplatí: „Kocianka má v Mongolsku opravdu výtečné renomé, moc rádi se do Ústí vracíme.“

Místopředseda poroty hodnotí 3. kategorii

Ve třetí kategorii přirozeně zvedáme nároky na soutěžící, očekáváme mnohem vyšší úroveň. A i pro zachování těchto nároků jsme letos neudělili druhou cenu. Všichni postupující do druhého kola ale předvedli velmi dobrou práci, mezi nimi se pak objevily tři opravdu skvělé výkony. Naprosto nás ohromila držitelka první ceny, Srбка Nina Rakočević, u níž bylo prakticky nemožné najít nějakou chybu. Soutěžící, kteří obsadili třetí příčku, měli lehké technické nedostatky, ale talent jim rozhodně nechybí. Pokud ale vydrží, budou pilní a nezáleknou se, vyrostou z nich určitě skvělí houslisté. Věřím, že je uslyšíme i příští rok. U Tureckého soutěžícího musím vyzdvihnout, jak úžasně uměl procítit Bacha. Jediná česká houslistka ve druhém kole je velmi dobrá a pokud zapracuje na svém vibratu, aby své hraní uměla trochu okořenit, tak se v konkurenci neztratí.

Vice-Chairman 3rd Category Evaluation

In the third category, we naturally raise the demands on the competitors, and we expect a much higher level. And to maintain these standards, we did not award a second prize this year. However, all those who advanced to the second round did a very good job, and three really great performances were among them. We were amazed by the first prize winner, the Serbian Nina Rakočević, with whom it was nearly impossible to find fault. The competitors who took third place had slight technical flaws, but their talent is definitely not lacking. If they persevere, are diligent, and are not discouraged, they will become great violinists. I believe we will hear them next year. About the Turkish competitor, I must highlight how wonderfully he could feel Bach.

I tune pupils as a musical instrument

The emotional story of the Mongol expedition has been written in another chapter. The face of the hairy violinist from the first category is well known at Kocianka, but his teacher, Jamiyan Bayarsaikhan, is a persona well respected. Not only does he tutor the Gansuld Gan-Erdene, but the contestant's father has also passed through his hands! "The elder didn't want to practice; the son is more disciplined," he smiled mentioning the difference between dad and son. But the professor doesn't just drill his students on technique; he tries to impart a love of music above all. "I tune my students like a musical instrument," he reveals. Music and the relationship with Czechia runs in the professor's family, as his father played the cello at a youth festival here. For the Mongolian children, the journey across the planet is challenging, but they say it is definitely worth it. "Kocianka has a really good reputation in Mongolia, we love coming back to Ústí."

Mirek Němec: Jak to slyším já (3. kategorie)

Rubrika „Jak to slyším já“ nemá za cíl přinášet odborná hodnocení výkonů. Jedná se o naprosto bezprostřední nejrůznější dojmy, které po soutěži připomenou jednotlivé soutěžící a atmosféru přímo v sále i na pódiu.

NINA RAKOČEVIĆ

Nina od prvních tónů nenechává nikoho na pochybách o tom, že patří mezi favority soutěže. Důmyslná stavba skladby spojená s virtuozitou. Vynikající hudební projev bez jakýchkoliv zjevných nedostatků. A u klavíru výtečná Martina Hájková. Posлуhač může přestat hodnotit a může si jen užívat velký hudební zážitek, Soutěžní výstup, který by mohl zaznít v kterémkoliv renomovaném hudebním sále po celém světě. A to je KHS, kterou známe a kterou milujeme! Bravo Nina!

NIKA ŠULJA

Vášeň skladby hýbe vzduchem (Saint Saens Koncert č. 3). Nástup vibruje emocemi a obě účinkující odkrývají zvukové možnosti sálu. Sytý zvuk klavíru v hlubokých tónech a barvách v kombinaci s éterickými houslemi! Srbové se letos na KHS vyznamenávají! Další skladba Tanec skřítků - pokud tu v hudební škole nějací někde jsou, rozhodně se dali do radostného křepčení! To se nedá vydržet, všechny žilky v těle se daly do pohybu. Báječná technická vybavenost houslistky a skvělá klavíristka Nataša Šarčević! Bravo!

NIHAT MERT SAMANLIOĞLU

Johann Sebastian Bach působí jako vkusné entree s uklidňujícími účinky, přináší do koncertního sálu úplně jinou náladu. Přemýšlení, meditace... Další skladba Perpetuum mobile je výtečné zvukové osvěžení dopoledne. K ocenění je i výkon

klavíristky Silvie Ježkové, zejména v jejím podání v kontrastu s nebesky klidným Bachem. Vynikající soutěžní kus! Závěrečná třetí skladba sólo housle ukazuje to nejlepší z mladého tureckého houslisty.

Postřehy porotce Štěpána Graffeho

Převládají pozitivní dojmy z toho, co jste doposud slyšeli? Jsou velice pozitivní. Zatím zde zazněly některé výkony naprosto mimořádné. I pro nás jako porotce šlo o velký zážitek. Každopádně to svědčí o celosvětově velkém zájmu. Soutěž už má velké renomé.

Zařadil byste mezi výjimečné i výkon jedné ze dvou vůbec nejmladších účastnic ročník 2016, která opanovala první kategorii?

Určitě, byl to jeden z naprosto mimořádných výkonů, které jsme slyšeli.

Lze porovnat Kocianku s ostatními soutěžemi u nás, kterých jste se jako porotce zúčastnil?

Už svou tradicí je na našem území nejvýznamnější akcí. Samozřejmě i úroveň soutěže tomu naprosto odpovídá, pro srovnání bychom museli jít někde do zahraničí.

V dosud vyhlášených kategoriích vítězí zahraničí, Češi končí v mírném

nadprůměru, proč?

Mám na to dva názory. U nás vysoké renomé Kocianky možná trochu vzbuzuje strach. V zahraničí třeba všichni nemají povědomí o tom, jak vysoko je soutěž nastavena.

Vidíme pak obě polohy, od opravdu vynikajících až po hodně průměrné výkony. Kdežto u nás povědomí o soutěži je tak vysoké, že každý, kdo se chce zúčastnit, tak ví...

Působíte na konzervatoři v Brně, zástupci z moravské metropole Anna Olecká a Vít Langášek se ve výsledkové listině neztratili.

Jsem rád, že se v Brně nebojí. Oba ti uchazeči jsou mimořádně talentované děti, ocenění, která v neslučitelné konkurenci získali, svědčí o jejich velké pili a talentu. Osobně z toho mám obrovskou radost.

Vidíte u nich další možný progres?

O něm se nedá pochybovat, je to jen o tom, aby vytrvali, aby pila a odhodlání zůstalo. Jejich předpoklady jsou velké.

Jste aktivní na sociálních sítích, pravidelně komentujete facebookový profil Kocianky. Sledujete takto běžné dění v houslovém světě?

Jsem k tomu trochu nucen okolnostmi, působím jako hudební redaktor rádia Proglas. Snažím se udržovat povědomí, co se v hudebním světě děje po stránce koncertů, festivalů.

Tedy sociální sítě nejsou jen strašák, co odvádí mladé od hudby a cvičení?

Potenciál se dá využít, ale člověk si musí hlídat dušení hygienu. Je to virtuální svět, který se nám plíží do našeho duchovního obzoru, zaplňuje určité místo. Zejména pro mladé to může být velké nebezpečí.

Na Kociance úsměvy převládají,

Poslední laureát se dočkal zaslouženého BRAVO!

Třetí z koncertů Kocianova Ústí se právem pyšní přívlastkem tradiční. Vystoupení posledního laureáta s Komorní filharmonií Pardubice je ostatně s houslovou soutěží spjato ještě déle než festival samotný. Ústeckou veřejností, ale také odborníky včetně porotců KHS, je vždy očekáván – má být jakýmsi potvrzením, pečeti, že laureátský titul skončil předešlý rok ve správných rukou. I z toho důvodu bývá určitou „sázkou na jistotu“ volba absolutního vítěze z nejstarší kategorie, kdy houslisté již zpravidla zvládají souhru s orchestrem, zatímco pro některé z mladších talentů ještě může jít o příliš velké sousto.

Úvod čtvrtého večera se opět nesl ve znamení oslav Roku české hudby – pardubičtí filharmonici pod taktovkou Roberta Kružíka zahájili výběrem Dvořákových legend a zaplněné hlediště naladili na hlavní bod programu.

Nutno podotknout, že mezi návštěvníky nešlo přehlédnout řadu soutěžících (prim hráli opět mongolští) i jejich doprovod – ti všichni si nechtěli nechat ujít vystoupení Milana Kostelence. A možná někteří z nich snili sen o tom, že by jednou mohli stát na jeho místě...

Svěřenec Jiřího Fišera a Petra Matějčka ještě odpoledne rozdával úsměvy v ústecké zúžce během finále nejmladší kategorie, večer už předvedl plně koncentrovaný výkon. Technicky extrémně náročný Wieniawského Koncert pro housle a orchestr č.1 fis moll op. 14 zahrál aktuálně sedmnáctiletý student Pražské konzervatoře neuvěřitelně jistě a sebevědomě. Pětatřicet minut energické hry ukončilo mohutné BRAVO z publika a standing ovation hned zraje potlesku, který se protáhl na několik dalších minut. Další hodnocení netřeba...

Laureát 65. ročníku Kocianovy houslové soutěže tedy svůj examen složil na výbornou a Ústečtí budou i nadále pozorně sledovat jeho vývoj, který se nyní jeví velmi nadějně. Zajímavé přitom je, že poslední laureát spojil své umělecké aktivity s držitelkou stejného

titulu z roku 2022. Lana Zorjan a Milan Kostelenc tak nyní tvoří pozoruhodnou dvojici, která vzešla právě z Kocianovy houslové soutěže. Jedná se o další ojedinělý příběh, který soutěž za bezmála 70 let existence napsala.

Pedagog prvního nevidomého houslisty na KHS

Mezi pátečními finálovými koly měl „sbor arbitrá“ jen minimum času na odpočinek. Slovenský porotce Vladimír Harvan ale vypadal, že se na rozhovor vyloženě těší. Docela pochopitelně se povídání hned stočilo k jeho žákovi Viktoru Knappovi. Nikdy předtím nesoutěžil v Ústí nevidomý houslista, k tomu v nabitě čtvrté kategorii. Až loni.

Mohl byste přiblížit vaši spolupráci s Viktorem?

Víte, když to řeknu zjednodušeně, já sám se učím hodně od něj. Když máte opravdu něco rád, opravdu po něčem toužíte, on je příkladem, že neexistuje překážka. A když přijdou, vždy se najde cesta k jejich zdolání. To je pocit, který je nad vším. Z tohoto pohledu na svou pedagogickou činnost mu chci být velmi nápomocný. Povím vám takovou perličku...

Sem s ní.

Ještě před Vánocemi náš školní orchestr vystupoval v Redutě, kde kromě jiného hrál Beethovenovu sedmou symfonii. Viktor přišel za mnou, při orchestru mám totiž na starost smyčcovou sekci, s tím, že by chtěl na koncertu účinkovat. Moje první reakce

byla naštěstí jen vnitřní, že bude těžké se to celé naučit z paměti. Ale potom, když jsem viděl jeho nadšení, jak by chtěl být součástí orchestru, že pro něj neexistuje překážka, tak jsem ho podpořil.

A jak to nakonec dopadlo?

Viktor na koncertě účinkoval ve skupině prvních houslí, odehrál celou Beethovenovu symfonii. Hodně lidí ve škole si toho samozřejmě všimlo.

Zastavím se ještě u dalšího slovenského soutěžícího, který tady udělal velký dojem už loni a letos znovu. Co říkáte na Filipa Fehéra?

Filip mne velmi zaujal svou přirozenou muzikálností a technickou lehkostí, tu ukázal v Cikánských melodiích. Má před sebou slibnou kariéru, pokud bude pokračovat.

Slovenští soutěžící obecně vás potěšili?

Není jich tolik, ale obstáli. Chtěl bych jim k výkonům pogratulovat. Myslím, že byly velmi pěkné. Účastnit se takové soutěže určitě motivuje, je velkou výzvou.

Díky vám a panu Winokurovovi je porota tradičně mezinárodní. Jste spokojen s tím, co jste doposud slyšel?

V první řadě bych chtěl vyjádřit svoje potěšení, že mohu být tento rok součástí Kocianovy soutěže. Považuji ji za legendární, výjimečnou, to platilo už v éře Československa. Velmi rezonuje na Slovensku i nyní. O soutěži

jsem hodně slyšel, hodně jsem také poslouchal minulé ročníky na YouTube. Moje očekávání byla vysoká a byla ještě překonána.

Bylo nějaké jedno konkrétní vystoupení, které vás skutečně zasáhlo?

Pro mě to bylo vystoupení vítězky druhé kategorie. Francouzka Sora Lavorgna hrála tak, že jsem měl co dělat, abych nezapomněl na svou roli porotce, že nejsem „jen“ posluchač. Ale podobných výkonů bylo víc, i například teď ve třetí kategorii.

Scan me

Feeling good... Ještě aby ne!

Stouni, Zeppelini, Pink Floyd, Deep Purple, Jimi Hendrix. Nový Woodstock? Návrat do „zlatých sedmdesátých“? Ani jedno, ani druhé, to „jen“ Pavel Šporcl přivezl do Ústí svůj nový rockový projekt Feeling Good. A nedlouho poté, co byl laureátkou 66. Kocianovy houslové soutěže vyhlášena Sora Lavorgna, vyrazili hudby chtiví na nefalšovaný mejdan do Roškotova divadla. Volnou sedačku byste hledali marně, kdo zmeškal předprodej, měl smůlu. Předseda odborné poroty, patron soutěže a zároveň umělecký ředitel festivalu vlastně ani nepřekvapil, coby žánrový „desetibojař“ je k podobným kouskům předurčen. Na Kocianově Ústí už zabodoval cikánkou cimbálovkou a nyní si „svoje“ publikum získal znovu. A to nejen zahraničními bigbity v moderním kabátu, ale i domácí klasikou (Olympic, Karel Gott) či vlastními kompozicemi. Pondělním koncertem k Roku české hudby vzdal Pavel Šporcl poctu klasikům.... a pátečním taky.

Feeling good? Sure thing!

Stones, Zeppelin, Pink Floyd, Deep Purple, Jimi Hendrix. New Woodstock? A return to the golden '70s? Neither the one nor the other, it was "just" Pavel Šporcl who brought his new rock project Feeling Good to Ústí. And right after the name of the 66th Kocian Violin Competition laureate, XXXXXX, was announced, the music lovers went to the Roškot Theatre for a real party. You would have searched in vain for an available seat; those who missed the pre-sale were out of luck. The chairman of the expert jury, the competition's patron and the festival's artistic director, Pavel Šporcl, was born for such a show; as a genre "decathlete", he is predestined for such stunts. He has already scored at Kocian Ústí with a gypsy ensemble, and now he has won the heart of "his" audience again. And not only with foreign big beats in a modern coat but also with Czech classics (Olympic, Karel Gott) and his own compositions. With Monday's concert for the Year of Czech Music, Pavel Šporcl paid tribute to the classics.... and on Friday, again.

Pavel Šporcl hodnotí 66. ročník KHS

Jednotlivé ročníky jsou zajímavé tím, že jejich vítězové jsou opravdu zapamatovatelní, unikátní. Každý hraje jinak, ale byli zkrátka mimořádní. Kocianka si i letos udržela svoji světovou úroveň, musíme si ji hýčkat. Je jednou z mála soutěží podobného typu. Je skvělé, že do Ústí jezdí nejen mladí houslisté, ale i jejich pedagogové, rodiče. Týmy lidí, které soutěžící podporují. Není to jen o vítězích, ale celé komunitě. Doufám, že se sláva soutěže bude šířit dál i do zemí, které tu nejsou tak často. Letos, když pomínu početnou mongolskou skupinu, přijelo třeba poměrně hodně Němců. Za sebe bych se hodně snažil šířit povědomí v Rakousku či Polsku. S vyšším počtem účastníků letos jsme si poradili, jsme stále energičtí. Tým soutěže funguje, porota má veškeré zázemí, stejně tak soutěžící, dostávám pozitivní zpětné vazby. Děkuji celému týmu, který se o nás tak krásně stará!

Pavel Šporcl about the 66th Kocianka

Individual editions of Kocianka are intriguing because their winners are memorable and unique. Everyone plays differently, but they are simply extraordinary. Kocianka has maintained its world-class standard this year; we must cherish it. It is one of the few competitions of its kind. It is great that not only young violinists come to Ústí, but also their teachers and parents. Teams of people who support the competitors. It's not just about the winners, it's about the whole community. I hope that the fame of the competition will continue to spread to countries that are not here as often. Apart from the large Mongolian group this year, quite a few Germans came. For my part, I would try very hard to spread awareness in Austria or Poland. We managed even with more participants this year and are still energetic! The competition team works, the jury has all the facilities, and so do the competitors, I get positive feedback. Thank you to the whole team who take such excellent care of us!

Houslová pout' Violy Lukášové

Jak byste popsala celou svou cestu soutěží v průběhu let?

Normálním lidem začíná rok 1. ledna, ale ten můj začíná po Kociance! Já tuto soutěž miluji a od prvního ročníku, co jsem tady, jsem se na ni vždy maximálně připravovala. Poprvé jsem se zúčastnila před sedmi lety a od té doby sem jezdím nepřetržitě. Jaro je tak ve znamení cvičení.

Co na této soutěži máte nejraději?

Jsou tu úplně skvělí lidé i samotná organizace celé soutěže je zkrátka skvělá. Kocianka mi dala každý rok mnoho nových a cenných zkušeností.

Jaké máte plány do budoucna? Asi teď tedy budete chvíli odpočívat.

Ano, ale příští rok bych moc ráda přijela

znovu a pomohla s organizací. Chtěla bych zůstat součástí Kocianky i nadále, pokud to bude možné.

Plánujete i nějaké další soutěže?

Letos v červnu se chystám zúčastnit hudební soutěže Talents for Europe na Slovensku.

Chystáte se zůstat v Čechách nebo hrát v zahraničí?

Buď bych chtěla působit v Praze, nebo bych se ráda podívala do Velké Británie a studovala v zahraničí, například na jedné z vyhlášených škol.

Co nejcennějšího si odnášíte z Kocianovy houslové soutěže?

Spoustu nových zkušeností, kamarádů a také velice dobrou náladu!

Vyhlašovatel a titulární sponzor:

[OU] Město Ústí nad Orlicí

Generální partner: **RIETER**

Hlavní partner:

Odborní partneři:

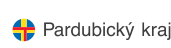

NADAČNÍ FOND[®]
MUDr. Stanislava Nováka

HUDEBNÍ FESTIVAL
ZNOJMO 2016

FRANTIŠEK KINSKÝ

Partneři:

Mediační partneři:

Zpravodaj Kocianova Ústí

šéfredaktor Natálie Kudrnová
redakce Jan Pokorný
Miroslav Němec
Kateřina Rejmanová
Vít Pokorný
foto Adam Faltus
Lukáš Prokeš
grafika Lucie Majvaldová
tisk Grantis, s.r.o.

